

Forhold i Fremtiden bliver, som det hidtil har udviklet sig, kommer der noget Usandt ind i Loven, naar den i sin 2den Paragraph taler, som om der nødvendigtvis skulde være en særlig Magistrat, som om denne var et væsentligt og nødvendigt Led i den hele communale Ordning. Sandheden er jo den, at der uden Borgmesteren kun findes Magistratspersoner eller Raadmænd i et forholdsvis overmaade lidet Antal af vore Kjøbstæder. Et af Lo; mener man, at det er et væsentligt og vigtigt Punkt at fjælene saaledes skarpt imellem den udøvende og den bevilgende Myndighed, imellem Magistrat og umiddelbart valgte Byraadsmedlemmer, saa maa man gennemføre denne Ordning som Regel i Byerne, saaledes at det bliver en Undtagelse, naar man i enkelte Byer paa Grund af deres Videnhed ikke indsetter nogen særegen Magistrat. Dette ansee vi imidlertid ubetinget for uheldigt, som Forholdene have udviklet sig, og som vore Kjøbstadscommuner for den største Deel ere bestaaende. Men er det ikke Meningen at gjøre disse Magistratspersoner til et saa vigtigt og væsentligt Led i hele den communale Ordning, saa kan det heller ikke være rigtigt at affatte § 2, som den er affattet, da det giver den Forestilling, at denne Magistrat og denne Sondring mellem den udøvende og den bevilgende Myndighed skal spille en ganske anden Rolle, end den i Virkeligheden kommer til at spille. Man har i Landstthinget selv følt, at det vilde være uheldigt ubetinget at sondre imellem den udøvende og den bevilgende Magt. Man har nemlig i Lovforslagets § 12 indsat Bestemmelser, som netop gaae i samme Retning som den, hvori de 10 Forslagsstillere mene, at man skal gaae, den nemlig at aabne saa stor Frihed for de enkelte Communer som muligt til at ordne disse Ting, Udførelsen af Raadets Beslutninger. Landstthinget har i § 12 indsat, at ihvorvel Udførelsen af Byraadets Beslutninger osv. paaholder og tilkommer Magistraten, kan det dog i Vedtægten bestemmes, at den umiddelbare Forvaltning af enkelte Grene af de kommunale Anliggender kan overdrages til staaende Udvalg, og fremdeles, at Byraadet i enkelte Tilfælde kan bestikke eet eller flere af sine Medlemmer eller saadanne Borgere udenfor sin

Midte, som dertil ere villige, til at udføre visse særlige communale Hverv. Naar man saaledes aabner Afgang hertil, saa maa det jo være i Erkjendelse af, at dette i mange Tilfælde netop vil være den praktiske Fremgangsmaade. Naar man nu fremdeles, som det er foreslaaet af de 10 Forslagsstillere, aabner Afgang for de Byer, der ville det, til at indsætte i deres Vedtægter, at der skal være borgerlige Raadmænd, og det fremdeles i disse Vedtægter nærmere kan ordnes, hvilke Forretninger disse borgerlige Raadmænd skulle have, saa troer jeg, at man giver de enkelte Communer Frihed til i denne Henseende at kunne ordne og udvikle deres Forhold paa den Maade, der er bedst stemmende med deres Løve. De store Byer, hvor der virkelig kan være praktisk Brug for Magistratspersoner, og hvor disse kunne gjøre Nytte, kunne faae dem igjennem deres Vedtægter; men saalænge det staaer som en Undtagelse, at en By har Magistratspersoner, skal man ikke, troer jeg, i Loven slaae det fast som et væsentligt uadskilligt Led af hele Ordningen. Om de kongelige Raadmænd skal jeg ikke tale, thi hvad dem angaaer, foreligger der ingen Strid. — Naar man forresten tager Sagen praktisk og spørger, hvilken Forskjel der vil blive, eftersom man fastholder Landstthingets Affattelse af disse Paragrapher, eller man vedtager de Forslag, der ere stillede af de 10 Forslagsstillere, saa bliver den praktiske Forskjel egentlig kun den, at naar Byraadet, efter vore Forslag, vælger Magistratspersoner eller borgerlige Raadmænd udenfor Byraadets egen Midte, saa faae de saaledes valgte Raadmænd ikke Sæde og Stemme i Byraadet, hvilket de derimod skulle have efter Landstthingets Forslag. Fremdeles er der den Forskjel, at i § 12 i Forslaget, som det foreligger, gjøres det til en Nødvendighed, at i de staaende Udvalg, som skulle kunne nedsættes til Besørgelse af visse kommunale Anliggender, skal Borgmesteren nødvendigvis med eller uden Raadmænd have Sæde, hvorimod vi have meent, at det skulde stilles frit, om Borgmesteren og Raadmændene saaledes skulle have Sæde i disse Udvalg. Jeg sner isvrigt til, at dersom man skulde mene, at det vilde være nødvendigt, for at Agangen til at vælge borger-